

komist ja næsten paradist, at alle Oberster ere virkelige Oberster, og at af Generalerne alle er virkelige Generaler, medens andre Hære have ikke saa faa Trin i disse Klasser. Jeg har allerede berørt, at Regimentscheferne med deres Stab ikke findes i Lovforslaget, som det nu foresligger. Dette er en ubetinget Mangel; thi vi kunne ikke godt undvære disse Mellemled, særlig i administrativ Henseende, og selv i Felten ville Brigaderne blive bedre førte, naar der er Mellemled, hvad enten disse nu opføres for i paakommende Tilfælde strax at kunne indtræde som Erstatning, eller de fra først af skulle føre Dele af Brigaderne. — Hvad de enkelte Batailloners Kadrer angaar, da ere de ganske fordelagtige, og jeg anser dette for et stort Gode ved Lovforslaget. Kadrerne ville imidlertid kunne blive heldigere endnu, uden at blive dyrere, naar man forandrede nogle af de talrige Sekondlieutenanter til en Premierlieutenant. Der er nemlig foreslaaet, at der skulde være 5 Sekondlieutenanter pr. Bataillon i fast Tjeneste, medens man hidtil har kunnet nøjedes med et betydeligt ringere Antal og altid foreslaaet at nøjes med to mindre, hvilket tal rigtignok hidtil ikke har kunnet opnaas, fordi man ikke fik det fornødne Antal værnepligtige Officerer, en Ulempe, der jo nu selv ved Folkethingets Lovforslag er bleven afhjulpen. Endvidere kunde man konvertere en hel Del af de mange Korporaler til Stabssergenter og Sergenter, saaledes, at man fik netop de samme Kadrer som i det oprindelige Lovforslag og de samme Kadrer, som Landstinget tidligere har anset for nødvendige. Beføstningen vil paa lidt nær blive den samme. Til Tjeneste af Vaabnene er der ganske sikkert her i Folkethingets Lovforslag et noget større Antal opført. Der findes saaledes 4 Oberster og 6 Kapitainer istedetfor henholdsvis 2 og 5, som vare foreslaaede i Landstingets tidligere Forslag, men det er kun en meget ringe Erstatning for de Mellemled, Regimentskommandører, som savnes. Rytteriets Kadrer er der ikke noget Bæsentligt at bemærke til. Der er ganske sikkert ved Eskadronerne noget færre Stabssergenter eller Stabsvagtmeistre, som det nu kaldes, men saa er der atter ved Skolerne et noget større Antal. Til Tjeneste af Vaabnet er der en Oberst og en Premierlieutenant mere end tidligere ønsket, men det maa ikke lades ud af Betragtning, at Regimenterne efter Lovforslaget nu have en Oberst istedetfor, at der efter det oprindelige og ogsaa efter Landstingets tidligere Lovforslag var anført to, nemlig en Oberst og en Oberstlieutenant. Artilleriets Kadrer ere i Forhold til den Styrke, det Antal af Afdelinger og Underafdelinger der foreslaas, ret tilfredsstillende, men der er der den Mangel, at man trods gjentagne tidligere Forslag her fra Landstinget atter har villet have, at Artilleriets General ikke skulde være Chef for Vaabnet, men kun Chef for de tekniske Afdelinger. Det kan imidlertid ikke betvivles, at det

wilde være et stort Gode, naar Artilleriets Chef blev Chef for hele Vaabnet. De taktiske Afdelinger ville staa sig bedre derved og i det Hele taget vilde Artilleriets Chef, der maa forudsættes at have det nyeste Kjenndskab til sine Officerer, bedre sørge for deres rette Anvendelse efter deres forskjellige Egenstaber. Ses der nu tillige hen til, at der for Dieblittet ikke findes noget som helst Artilleri i den anden Generalkommando, men at Alt er samlet her i Kjøbenhavn og at alle taktiske Afdelinger af Artilleriet altsaa ere stillede under første Generalkommando, kommer derved en Ulighed frem, som er aldeles umotiveret og lidet ønskelig. Generalkommandoen vil, naar den træder op som Division, altid kunne faae tilbøjet saameget Feltartilleri, som den behøver til at foretage de kombinerede Vølser; saaledes har det altid været tidligere, og man har staaet sig vel derved. En saadan Ordning har ogsaa, som allerede berørt, været ønsket af Landstinget. Fæstningsartilleriet lige saa vel som Feltartilleriet mangler deres Chef. Det er uheldigt og det er saameget mere uheldigt, som Meningen der har været i Krigstilsælde at dele Feltartilleriet i 4 Afdelinger paa 3 Batterier, i hvilket Tilfælde altsaa Chefen skulde gaa til Armeens Overkommando. Ved Fæstningsartilleriet trænger man ligeledes til en Chef for de forskjellige Afdelinger og det saameget mere, som Fæstningsartilleriet skal afgive Besætningen til Spøbefæstningen og saasnart denne udtræder flere Afdelinger, er det naturligt, at Fæstningsartilleriets Chef i Krigstilsælde og selv i Fredstider allerede bliver Chef for hele Spøbefæstningen. Det er en saa stor Kommando, at det kun er rigtigt motiveret dertil at bruge en af de ældste Stabsofficerer eller helst en General. I Krigstilsælde nemlig vil der jo komme til at virke sammen med Spøbefæstningen andre Afdelinger af andre Vaaben, maaske endog af de forskjellige Børn, nemlig saavel Hæren som Søværnet. Fæstningsartilleriets Underafdelinger ere efter Lovforslaget temmelig tarvelig udstyrede med Befalingspersonale og dette træder saameget stærkere frem, som Kompagnierne der ville blive meget talrige efter den forestroevne Udskrivning af Rekruter. Disse Kadrer bør derfor sørges noget og ligeledes, hvis der dertil er Trang, de Batailloner, som komme til at udgjøre Besætningen paa Spøbefæstningen, fordi Spøbefæstningens Styks er saa vanffeligt at lede og kommandere, at man der afslut maa have et større Antal af faste, veløvede Officerer og Underofficerer. — Jeg har allerede havt Leilighed til at berøre, at Forsyningen af Ingenieurtropperne med Befalingsmænd vil blive utilstrækkelig. Jeg vilde meget ønske, at man her udvidede Kadrerne med 2 Kapitainer, 2 Sekondlieutenanter og nogle Sergenter, 2 Stabssergenter samt med en Oberst af Forsterkningen, som kunde blive Chef for de 4 Reservekompagnier, der skulde træde op nærmest som Ar-